

[Forsvarsministeren.]

udnyttelse af området som helhed og give mange og kostbare problemer for hæren, navnlig hvis arealet udbygges med sommerhuse.

Endelig må jeg måske nævne det forhold, at en udvidelse af Oksbølområdet vil gøre en begyndende udflytning fra København mulig. I de kommende år må forsvaret jo indstille sig på at skulle afgive kaserneetablissementer og arealer til andre styrelser og til Københavns kommune, og det er forsvaret indstillet på, men før det kan ske, må vi have andre lokaliteter at flytte ud til. Oksby vil være et naturligt udflytningssted f. eks. for artilleriskydeskolen og den væsentligste del af artilleriskydningerne på Kalvebod skydeterræn, ligesom visse kædeflytninger kan komme på tale.

Ud fra disse betragtninger — flere andre kunne nævnes, men jeg skal foreløbig holde mig til disse — finder jeg udvidelsen af det militære øvelsesareal ved Oksbøl nødvendig som konsekvens af den karakter og målsætning, der blev givet hæren ved forsvarsordningen af 1960.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skrap-penborg-Nielsen): I de godt 4 år, jeg har haft den ære at repræsentere socialistisk folkeparti i finansudvalget, er det hændt nogle gange, at et enigt finansudvalg, når udvalget skønnede, at en sag, det fik forelagt af en eller anden minister, var af en sådan størrelsesorden eller indeholdt så vigtige ting, at den var af interesse for en større offentlighed, har henstillet til den pågældende minister at fremsætte forslaget her, således at forslaget blev genstand for en debat i folketingsalen og dermed i større omfang, end det ellers ville være blevet tilfældet, blev kendt også uden for dette hus. Her har mit parti hver gang været med. Vi har været med, fordi også vi synes, at vigtige afgørelser eller store bevillinger bør træffes ikke bag finansudvalgets lukkede døre, men her i folketetinget.

Det forslag til folketingsbeslutning, vi nu

behandler, drejer sig om en sag, et forslag, der set med vore øjne er så vigtigt, så kostbart og ikke mindst af så afgørende betydning for mange mennesker, at vi har ment det rigtigst at få sagen flyttet fra finansudvalget til debat og afgørelse her i tinget. Det er altså denne gang desværre ikke et enigt finansudvalg, der sender en stor og betydningsfuld sag til debat og afgørelse her, men alene socialistisk folkeparti. Vi har ret til det, og vi vil gøre det igen, når vi skønner det påkrævet.

Det, jeg indtil nu har givet udtryk for, og som jeg også kom ind på i min fremsættelsestale den 15. december forrige år, det alene er baggrunden for vort forslag til folketingsbeslutning, et forslag, der som bekendt går ud på at få den højtærede forsvarsminister til at tilbagekalde sin skrivelse af 4. november f. å. til folketingets finansudvalg, en skrivelse, der vedrører erhvervelse ved ekspropriation af nogle nærmere anførte arealer med et samlet tilliggende på ca. 1.840 ha jord, der er beliggende i Ho-Oksby og Ål kommuner i Sydvestjylland. Hvis den højtærede forsvarsminister i denne sag får magt, som han har agt, ja, så betyder det som allerede nævnt, at ikke mindre end 1.840 ha jord, beliggende midt i eventyrlandet i Sydvestjylland, vil blive overdraget til og i fremtiden benyttet af forsvaret, af militærvæsenet her i landet, til øvelsesterræn med alt, hvad deraf følger, og forsvaret råder i forvejen over ikke mindre end 4.000 ha på disse egne. Kort og godt: dette efter danske forhold store areal, dette særdeles velegnede rekreative område m. v., vil for fremtiden i det store og hele gå tabt for mennesker og dyr og være vundet for styrtbombene, kanoner, skarpskydninger og bæltedrevne kampvogne. Militærøvelser, såkaldte samvirkeøvelser, i et omfang og af en størrelsesorden, som vi næppe hidtil har set det her i landet, vil komme til at foregå på disse arealer. Ikke mindre end 71 landbrugsejendomme, 38 parcelhuse og meget andet vil blive berørt af den foreslåede ekspropriation.